

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om visse forbrugeraftaler. (Dørsalg m. v., postordresalg og løbende tjenesteydelser).

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 13/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Lovforslaget er en genfremsættelse fra sidste samling, hvor det nåede at komme til første behandling, men ikke nåede at blive færdigbehandlet i udvalget.

Det nu fremsatte lovforslag er dog ændret på nogle punkter. Det drejer sig om § 2, hvori står, at erhvervsdrivende ikke uden forudgående anmodning kan rette personlig eller telefonisk henvendelse til en forbruger på dennes bopæl, arbejdsplads eller andet sted, hvortil der ikke er almindelig adgang, for at indgå en aftale. Herfra var tidligere undtaget to områder, nemlig varer som visse naturprodukter, jfr. næringsloven, og tegning af abonnement på aviser. Undtagelserne er nu udvidet til også at omfatte henvendelser om bestilling af bøger, tidsskrifter og ugeblade og om tegning af forsikringer.

For at imødegå de uheldige virkninger, der kan være, og som der i nogle tilfælde har vist sig at være, ved bogsalg, er reglerne om fortrydelsesret ved bøger m. v. blevet strammet op, så fortrydelsesfristen på en uge altid først løber fra modtagelsen af den første levering.

Ligeledes vil forbrugeren få ret til at opsig langvarige kontrakter, som er indgået ved dørsalg, og som f. eks. indeholder aftale om køb af et bogværk, som skal leveres efterhånden.

Der kan være vægtige synspunkter, der taler for såvel opretholdelse af adgang til bogsalg ved dørene som det modsatte: et for-

bud. Det, der kunne bekymre, er det store antal klager, der hidtil er indgået til forbrugerklagenævnet. Det tyder på, at forbrugerne i en lang række tilfælde føler sig dårligt behandlet, men de af ministeren nu foreslåede stramninger i fortrydelsesretten vil forementlig afhjælpe disse problemer og gavne forbrugerne.

Vedrørende tegning af forsikringer gav jeg i min ordførertale i maj udtryk for forståelse for visse problemer ved indførelse af forbud mod tegning af forsikringer, hvilket også den daværende justitsminister havde. Det nuværende forslag tillader fortsat forsikringstegning ved personlig henvendelse. Under hensyntagen til den rimelige forsikringsdækning, der i enhver henseende måtte være ønskelig, kan jeg tilslutte mig dette nye forslag.

Alt i alt tilsigter forslaget en vis forbrugerbeskyttelse, og med henvisning til min ordførertale den 3. maj i år og det her fremførte kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Wissing (FP):

Med den meget stærke skepsis, som man fra mange sider udtrykte om dette lovforslag ved dets behandling her i tinget i maj måned, kan det ikke undre, at forslaget nu ved genfremsættelsen har undergået visse ændringer.

Spørgsmålet er så, om disse ændringer er så væsentlige, at de kan berettige til, at man accepterer og vedtager en lov som den her foreslåede. Fra fremskridtspartiets side mener vi afgjort nej.

Idet jeg henviser til, hvad vores ordfører, hr. Kjærulff-Schmidt, udtalte ved lovforslagets tidligere førstebehandling den 3. maj 1977, kan jeg oplyse, at vi i fremskridtspartiet stadig væk har den mening, at det er et dårligt lovforslag. Jeg vil tillade mig at gentage, at vi mener, lovforslaget vil begrænse den næringsfrihed, som har været med til at skabe et velstående samfund.

Jeg vil også gentage, at vi tillægger lovforslaget andre motiver end de smukke ord om beskyttelse af privatlivets fred. Fremskridtspartiet betragter stadig væk forslaget som et led i den fortsatte socialisering af vort samfund, og det er ud fra denne synsvinkel, vi vil fastholde, at vi siger klart nej til gennemførelse af en sådan lov.